

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 18 maja 2017 r.
(OR. en)

9178/17

CFSP/PESC 413
CSDP/PSDC 249
COPS 156
POLMIL 53
CIVCOM 75

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	18 maja 2017 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	8784/17 CFSP/PESC 380 CSDP/PSDC 228 COPS 147 POLMIL 45 CIVCOM 68
-----------------	---

Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE
----------	--

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE, przyjęte przez Radę na jej 3538. posiedzeniu w dniu 18 maja 2017 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY
W KONTEKŚCIE GLOBALNEJ STRATEGII UE****Wprowadzenie**

1. Poprzez *reagowanie na konflikty i kryzysy zewnętrzne, budowanie zdolności partnerów i ochronę Unii i jej obywateli* – trzy priorytety strategiczne określone w poziomie ambicji UE opartym na globalnej strategii UE – UE nadal działa na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony. W tym celu UE zwiększa swoje możliwości działania w charakterze dostawcy bezpieczeństwa, jak również swoją strategiczną rolę na świecie i zdolność do działania, w razie potrzeby, w sposób autonomiczny, a tam, gdzie to możliwe, wraz z partnerami. W tym kontekście Rada podkreśla znaczenie walki z wyzwaniami i zagrożeniami, których źródłem jest powiązanie między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym, oraz opracowania zintegrowanego podejścia obejmującego skuteczniejsze zapobieganie, które w sposób skoordynowany połączyłoby różne instrumenty UE.
2. Działając w następstwie konkluzji Rady Europejskiej z 15 grudnia 2016 r., przyjmując do wiadomości konkluzje przewodniczącego Rady Europejskiej z 9 marca 2017 r. oraz przywołując konkluzje Rady z 6 marca 2017 r., 14 listopada i 17 października 2016 r., a także inne odnośne konkluzje¹, Rada z zadowoleniem przyjmuje dalsze postępy poczynione w realizacji globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, w wersji przedstawionej poniżej.
3. Rada podkreśla, jak ważne są dalsze konkretne prace, również z myślą o posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu. W szczególności Rada oczekuje na:
 - sprawozdanie z postępu prac przygotowane przez wysoką przedstawiciel, które ma również zostać przedstawione w czerwcu, na temat wdrożenia wszystkich aspektów prac globalnej strategii UE, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

¹ Konkluzje Rady Europejskiej z 19–20 grudnia 2013 r. i z czerwca 2015 r., a także konkluzje Rady z listopada 2013 r., listopada 2014 r. i maja 2015 r.

- wniosek Komisji, który ma zostać przedstawiony w czerwcu, dotyczący wykonania europejskiego planu działań w sektorze obrony z listopada 2016 r., z naciskiem na utworzenie Europejskiego Funduszu Obronnego;
- przewidziane na czerwiec sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela / Wiceprzewodniczącego Komisji / Przewodniczącego Europejskiej Agencji Obrony na temat działań w następstwie konkluzji Rady z 6 grudnia 2016 r. w sprawie realizacji wszystkich elementów wspólnej deklaracji podpisanej w Warszawie przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i Sekretarza Generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego. W związku z tym ponawia swój apel o dalsze prace nad wdrożeniem wspólnego zestawu wniosków przyjętych przez Radę w grudniu 2016 r., z pełnym poszanowaniem zasad pluralizmu, wzajemności i niezależności procesu decyzyjnego UE.

Rada oczekuje również na sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela / Wiceprzewodniczącego i Komisji na temat zrealizowania do lipca 2017 r. wspólnych ram dotyczących zwalczania zagrożeń hybrydowych.

Poprawa struktur zarządzania kryzysowego w ramach WPBiO

4. Zgodnie ze swoimi konkluzjami z dnia 6 marca 2017 r. i w szczególności z dnia 14 listopada 2016 r., Rada oczekuje na skuteczne ustanowienie, w charakterze celu krótkoterminowego, Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC) w ramach Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej (EUMS) w Brukseli. W myśl decyzji Rady i wskutek zatwierdzenia zmienionego zakresu uprawnień EUMS, MPCC obejmie odpowiedzialność na szczeblu strategicznym za planowanie operacyjne i prowadzenie misji wojskowych UE bez mandatu wykonawczego, działając pod kontrolą polityczną i strategicznym kierownictwem Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa. Dyrektor generalny EUMS obejmie funkcję dyrektora MPCC i w tym charakterze będzie działał w roli dowódcy misji w przypadku misji wojskowych w dziedzinie WPBiO bez mandatu wykonawczego, w tym trzech misji szkoleniowych UE rozmieszczonych w Republice Środkowoafrykańskiej, Mali i Somalii.

5. Rada potwierdza, że MPCC będzie działać równolegle i w sposób skoordynowany współpracować z Komórką Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC). Z zadowoleniem przyjmuje prowadzone prace mające na celu połączenie w Brukseli, w ramach Wspólnej Komórki ds. Koordynacji Wsparcia (JSCC), cywilnej i wojskowej wiedzy fachowej dotyczącej kluczowych obszarów wsparcia misji, tak aby na bieżąco pracować na rzecz wzmocnienia i umożliwienia skutecznej cywilnej i wojskowej koordynacji oraz współpracy w ramach planowania operacyjnego i prowadzenia misji cywilnych i misji wojskowych bez mandatu wykonawczego w dziedzinie WPBiO, przy poszanowaniu odnośnych cywilnych i wojskowych struktur dowodzenia oraz oddzielnych źródeł finansowania.
6. Rada przypomina, że ustanowione MPCC i JSCC podlegać będą przeglądowi po upływie roku od uzyskania przez nie pełnej zdolności operacyjnej, jednak najpóźniej do końca 2018 r., w oparciu o sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela i o wdrożone doświadczenia i wnioski. Przegląd ten powinien zostać przygotowany w pełnej konsultacji z państwami członkowskimi; nie przesądza on o żadnych decyzjach politycznych, które mają zostać podjęte.
7. Rada z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w promowaniu cywilno-wojskowej orientacji sytuacyjnej UE opartej na wiedzy wywiadowczej, zwłaszcza poprzez systematyczną harmonizację struktur i procedur pomiędzy Centrum Analiz Wywiadowczych UE a Dyрекcją Wywiadu EUMS w ramach ESDZ. Popiera stopniowe podejście wybrane w celu zwiększenia zdolności pojedynczej komórki analiz wywiadowczych (SIAC) UE i już określone krótkoterminowe potrzeby w zakresie dodatkowego personelu. Rada powróci do tej kwestii w świetle dalszych postępów i planów opracowanych w odniesieniu do długoterminowego rozwoju w sprawie SIAC. Ponadto Rada podkreśla ważną rolę Centrum Satelitarnego UE (EU Satcen).

Pogłębienie współpracy w dziedzinie WPBiO z krajami partnerskimi

8. Uznając znaczenie pogłębienia partnerstw z innymi organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z ONZ, NATO, OBWE, Unią Afrykańską, Ligą Państw Arabskich i ASEAN, Rada ponawia zobowiązanie do opracowania bardziej strategicznego podejścia do współpracy w dziedzinie WPBiO z krajami partnerskimi zgodnie z trzema strategicznymi priorytetami UE, jak wspomniano powyżej. Takie strategiczne podejście powinno (i) koncentrować się na krajach partnerskich dzielącymi wartości UE, w tym poszanowanie prawa międzynarodowego, oraz są w stanie i chcą dokonać wkładu w misje i operacje w dziedzinie WPBiO, (ii) zapewniać ściśle zaangażowanie państw członkowskich oraz (iii) gwarantować pełne poszanowanie ram instytucjonalnych UE i jej autonomii decyzyjnej.

Doceniając cenny wkład ze strony krajów partnerskich na rzecz misji i operacji w dziedzinie WPBiO, oraz uznając, że partnerstwa służą politycznym i strategicznym interesom UE, Rada popiera wysiłki na rzecz poprawy współpracy z krajami partnerskimi, w szczególności poprzez:

- zacieśnienie współpracy z krajami partnerskimi w dziedzinach takich jak zwalczanie zagrożeń hybrydowych, łączność strategiczna, bezpieczeństwo cybernetyczne i bezpieczeństwo morskie, reforma sektora bezpieczeństwa, bezpieczeństwo granic, wymiar zewnętrzny nielegalnej migracji / handlu ludźmi, zwalczanie przestępczości zorganizowanej i handlu bronią oraz zapobieganie i przeciwdziałanie radykalizacji postaw i terroryzmowi, w miarę możliwości z wykorzystaniem istniejących forów współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;
- zintensyfikowanie działań na rzecz budowania odporności państw trzecich, w tym poprzez szkolenia i budowanie potencjału, zgodnie z bieżącymi pracami nad przyszłym wspólnym komunikatem w sprawie odporności i budowania zdolności w celu wsparcia inicjatywy dotyczącej budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju (CBSD), mając na uwadze elastyczny zakres geograficzny tych działań;
- dialog i konsultacje z państwami trzecimi na temat kwestii dotyczących bezpieczeństwa i obrony, ukierunkowane tak, aby zająć się obawami zarówno UE, jak i kraju partnerskiego;
- dalsze zbadanie potrzeby wzmocnienia roli delegatur UE w tej dziedzinie, zgodnie z zintegrowanym podejściem UE i również za pośrednictwem doradców w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, zwłaszcza w obszarach niestabilnych, delikatnych i kryzysowych, z uwzględnieniem współpracy z przedstawicielstwami państw członkowskich w tym obszarze w stosownych przypadkach;

- angażowanie krajów partnerskich w działania szkoleniowe w dziedzinie WPBiO oraz pogłębianie ich zaangażowania w unijne ćwiczenia oraz wdrożone doświadczenia i wnioski, w miarę możliwości, z należyтым poszanowaniem ram polityki ćwiczeń UE oraz istniejących procedur w odniesieniu do wymiany informacji niejawnych;
 - badanie możliwości z myślą o nawiązaniu bardziej zorganizowanej współpracy z krajami partnerskimi, z silnym naciskiem na kwestie cywilne.
9. Rada ponownie podkreśla także znaczenie jak najściślejszego i jak najszybszego angażowania wnoszących wkład partnerów w prowadzenie tych misji i operacji, przy pełnym poszanowaniu ram instytucjonalnych UE i jej autonomii decyzyjnej i z zachowaniem pełnej przejrzystości w kontaktach z państwami członkowskimi. W związku z tym wspiera regularny dialog z państwami trzecimi, w szczególności państwami, które zawarły z UE umowy w sprawie ram udziału i regularnie przyczyniają się do misji i operacji w dziedzinie WPBiO, który to dialog ma wspierać zobowiązanie partnerów, informując ich o rozwoju sytuacji w dziedzinie WPBiO i określając ich ewentualne wkłady. Podkreśla również konieczność kontynuowania prac w celu ułatwienia udziału partnerów w misjach i operacjach w dziedzinie WPBiO.
10. Na tej podstawie, zgodnie z wyżej wspomnianymi zasadami, Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, aby kontynuować prace nad bardziej strategicznym podejściem do partnerstw w dziedzinie WPBiO – z zachowaniem pełnej przejrzystości – i powrócić do tej kwestii na początku 2018 r.

Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju

11. Rada ponawia swoje wezwanie do szybkiego zakończenia prac nad wnioskiem ustawodawczym dotyczącym zmiany Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju: będzie to stanowić bowiem ważny wkład umożliwiający UE zapewnienie budowania zdolności w skuteczny, odpowiedzialny i sprawny sposób. Rada przywołuje swoje konkluzje z 14 listopada 2016 r. i 6 marca 2017 r. dotyczące konieczności pełnego uwzględnienia wszystkich wymogów w celu dalszego wspierania krajów partnerskich w zakresie zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi we własnym zakresie, również w kontekście misji w dziedzinie WPBiO bez mandatu wykonawczego. Ponownie podkreśla elastyczny geograficzny zakres tej inicjatywy i w tym kontekście wzywa do kontynuowania bieżących prac, w tym nad przykładami pilotażowymi, i do określenia i opracowania nowych projektów w obszarze budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju. Rada przypomina ponadto swoją propozycję dotyczącą prowadzenia prac nad specjalnym instrumentem budowania zdolności, uwzględniając wszelkie niezbędne prace przygotowawcze.

Rozwijanie zdolności cywilnych

12. Rada podkreśla, jak istotny jest wkład cywilnego wymiaru WPBiO w trzy priorytety strategiczne określone w poziomie ambicji UE pochodzące z globalnej strategii UE, a mianowicie reagowanie na konflikty i kryzysy zewnętrzne, budowanie potencjału partnerów oraz ochrona UE i jej obywateli. Zgodnie ze swoimi konkluzjami z listopada 2016 r. i z marca 2017 r., Rada z zadowoleniem przyjmuje obecne prace służące bardziej szczegółowej ocenie wpływu globalnej strategii UE na priorytetowe obszary cywilnego zarządzania kryzysowego, początkowo uzgodnione w Feirze (2000). Przypominając, że zadania wzmocnienia policji, państwa prawa i administracji cywilnej nadal będzie leżało u podstaw cywilnego wymiaru WPBiO, Rada przypomina o konieczności wzięcia pod uwagę zmieniających się priorytetów politycznych i umożliwienia lepszego reagowania na obecne i przyszłe wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa, zgodnie z zasadami kompleksowego podejścia UE. Te wyzwania w zakresie bezpieczeństwa obejmują nielegalną migrację, zagrożenia hybrydowe, bezpieczeństwo cybernetyczne, terroryzm, radykalizację postaw, przestępczość zorganizowaną, zarządzanie granicami i bezpieczeństwo morskie.

W tym kontekście Rada podkreśla, jak duże znaczenie ma znacząca aktualizacja rozwoju zdolności cywilnych w celu uwzględnienia obydwu wskazanych nowych wyzwań i utrzymujących się luk w początkowo uzgodnionych zdolnościach. Należy ponadto w pełni uwzględnić synergie i powiązania z pracami w zakresie budowania odporności, związek między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym oraz zintegrowane podejście do konfliktów i kryzysów. Ze względu na charakter zagrożeń oraz w celu zmaksymalizowania reakcji WPBiO konieczne jest również propagowanie współpracy cywilno-wojskowej w terenie. Rada zwraca również uwagę na potrzebę poprawy i wzmocnienia współpracy i wymiany informacji między WPBiO a podmiotami przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zwiększenia kompatybilności i interoperacyjności ze strukturami zarządzania kryzysowego i misjami ONZ, zwłaszcza w terenie.

Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi określił w odpowiednim czasie wkład cywilnego wymiaru WPBiO, wraz z innymi instrumentami UE, w reagowanie na nowe wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, tak aby do grudnia 2017 r. przedłożyć konkretne propozycje na temat kluczowych wymogów w zakresie zdolności cywilnych. Rada zgadza się, że należy dokonać w odpowiednim czasie przeglądu priorytetowych obszarów cywilnego zarządzania kryzysowego, jeśli zajdzie taka potrzeba, oraz zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela o złożenie sprawozdania na temat tych obszarów w ramach sprawozdawczości dotyczącej planu realizacji globalnej strategii UE. Kluczowe wymogi powinny być oceniane w ramach procesu regularnych przeglądów w celu zapewnienia dalszej skuteczności cywilnego wymiaru WPBiO.

Zwiększenie zdolności reagowania cywilnego zarządzania kryzysowego

13. W tej sytuacji UE musi reagować sprawniej, elastyczniej i szybciej. Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i z Komisją do grudnia 2017 r. przedłożył wnioski z zamiarem podjęcia konkretnych kroków na rzecz wprowadzenia wielopoziomowego podejścia do działającego sprawniej cywilnego wymiaru WPBiO, w tym konkretnych wariantów utworzenia podstawowych zdolności reagowania. Ta podstawowa zdolność, budowana w oparciu o istniejące struktury, mogłaby być wykorzystywana w planowaniu i początkowym działaniu, a także zapewnić proporcjonalne i tymczasowe wzmocnienie lub wiedzę specjalistyczną. Ta podstawowa zdolność reagowania może być uzupełniana za pośrednictwem zdolnych do szybkiego rozmieszczenia elementów planowania ze strony państw członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach, wyspecjalizowanych zespołów i wielonarodowych składów, takich jak Europejskie Siły Żandarmerii. Te zdolne do szybkiego rozmieszczenia zasoby mogłyby być wsparciem dla nowych misji, zmniejszać różnice między początkową fazą rozruchu a pełnym rozmieszczeniem oraz czasowo służyć kluczową wiedzą specjalistyczną dla działających misji. W zwiększaniu sprawności ważnym narzędziem pozostaje wykorzystanie środków przygotowawczych. Ponadto Rada przypomina o znaczeniu ustanowionej platformy wsparcia misji, stanowiącej część działań na rzecz rozwoju koncepcji wspólnego centrum usług.

14. Szybkie podejmowanie decyzji i skuteczne planowanie mają zasadnicze znaczenie dla szybkiego działania. Rada popiera możliwość wykorzystywania ograniczonej liczby ukierunkowanych misji w dziedzinie WPBiO, w tym do celów oceny, analizy i ograniczonej działalności operacyjnej, które mają zostać rozmieszczone w drodze szybkiego procesu podejmowania decyzji politycznych, w oparciu o przyspieszone planowanie. Mogą to być misje samodzielne lub mogą posłużyć jako wstęp do późniejszego działania w ramach WPBiO, jeśli taka będzie konieczność i jeśli tak zdecydują państwa członkowskie w ramach elastycznego podejścia. Mogłyby one być wspierane przez podstawową zdolność reagowania i, w zależności od przypadku, uzupełniane innymi zasobami z państw członkowskich zdolnymi do szybkiego przemieszczania się oraz istniejącymi strukturami. Ponadto Rada podkreśla, jak ważne jest szybkie podejmowanie decyzji z myślą o skutecznej realizacji mandatu misji i stopniowym dostosowywaniu misji do zmieniających się warunków i ewoluujących potrzeb w terenie.

Wzmocnienie szybkiego reagowania o charakterze wojskowym

15. Rada potwierdza swoje zobowiązanie do wzmocnienia unijnych narzędzi szybkiego reagowania, w tym grup bojowych UE (EUBG), wspierając poziom ambicji UE. Podkreśla, że można rozważyć stworzenie bardziej systematycznych przepisów i zobowiązań w celu promowania przewidywalności, spójności, wydajności i bardziej sprawiedliwego podziału obciążeń. W tym kontekście Rada ponownie podkreśla w szczególności potrzebę wzmocnienia przygotowania grup bojowych UE, ich modułowego charakteru i ich skutecznego finansowania, również po to, aby ułatwić podejmowanie decyzji politycznych w sprawie rozmieszczania. Ponadto wzywa do wczesnego określania sił do użycia w dalszej kolejności i rezerw (strategia wyjścia / strategia na okres przejściowy). W tym celu Rada zgadza się, by:

- wzmocnić przygotowanie grup bojowych UE, które pozostają w gestii władz krajowych, w szczególności przez zintensyfikowanie ich ćwiczeń przygotowawczych, oraz poprzez umożliwienie tym krajom, które oddelegowują swoje oddziały do grup bojowych UE zorganizowania ćwiczeń na szczeblu politycznym (ministerialnym) (POLEX) lub ćwiczeń taktycznych z wojskami;
- dalej w pragmatyczny sposób rozwijać ich modułowy charakter, podkreślając jednocześnie, że grupy bojowe UE, zgodnie z ich koncepcją, uznaje się za spójny pakiet sił zbrojnych zdolny do prowadzenia samodzielnych operacji:

- najważniejszym wymiarem działania grup bojowych UE w dalszym ciągu ma być gotowość do podjęcia wymaganych zadań wojskowych, jak określono w koncepcji;
 - o ile to możliwe, w oparciu o ocenę potrzeb, należy wstępnie określić wyspecjalizowane zasoby o szczególnych umiejętnościach, w tym ewentualnie również ograniczony element cywilny, aby włączyć je do istniejącej struktury w celu reagowania na konkretne potrzeby w zakresie rozmieszczania;
 - na poziomie czynników wspomagających działania sił zbrojnych należy rozważyć większy wkład wszystkich państw członkowskich, który stanowiłby częściową realizację potrzeby podziału obciążeń między te państwa i inne kraje, które oddelegowują swoje oddziały z myślą o konkretnej operacji.
- dalej analizować, w odpowiednich ramach z myślą o wszechstronnym przeglądzie mechanizmu ATHENA planowanym na koniec tego roku, wspólne przepisy dotyczące finansowania i ustalenia, które mogą ułatwić szybkie podejmowanie decyzji i rozmieszczanie, w tym w odniesieniu do:
 - większej przewidywalności poprzez włączenie do mechanizmu ATHENA oświadczenia ad hoc w sprawie wspólnych kosztów rozmieszczania grup bojowych UE;
 - kwestii wspólnych kosztów w takich obszarach jak ponowne rozmieszczanie i kluczowe wsparcie działań sił zbrojnych w odniesieniu do grup bojowych UE;
 - zapewnienia szybkiego finansowania poprzez dokonanie przeglądu niezbędnych ustaleń z myślą o skutecznym rozmieszczeniu grup bojowych UE.
 - prowadzić regularny dialog z Organizacją Narodów Zjednoczonych i NATO, by dążyć do synergii w obszarze szybkiego reagowania i utrzymać najlepsze praktyki, w tym dotyczące ćwiczeń, przy odpowiednim poszanowaniu autonomii podejmowania decyzji przez UE.

Pogłębianie współpracy w zakresie obronności

Stala współpraca strukturalna

16. W ślad za konkluzjami z 6 marca 2017 r. Rada z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane w dalszym rozwijaniu pluralistycznej stałej współpracy strukturalnej (PESCO) w 2017 r. w oparciu o wkłady państw członkowskich. Rada ponownie stwierdza, że PESCO powinna być otwarta dla wszystkich państw członkowskich, które chcą przyjąć niezbędne wiążące zobowiązania i spełnić kryteria, w oparciu o art. 42 ust. 6 i art. 46 TUE oraz protokół nr 10 załączony do Traktatów. Podkreśla, że PESCO powinna następnie – w ramach Unii – pomagać wygenerować nowe wspólne wysiłki, działania i projekty. Wszelkie zdolności wypracowane w ramach PESCO pozostaną własnością państw członkowskich, które będą wykorzystywały te zdolności; państwa te będą dysponowały jednym zestawem sił, których mogą użyć również w innych kontekstach, w tym w ramach ONZ i NATO. Z myślą o ambitnej i ukierunkowanej na wyniki PESCO zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu, Rada zgadza się, by:

- Celem PESCO byłoby wzmocnienie europejskiego bezpieczeństwa i obrony i przyczynienie się do realizacji poziomu ambicji UE uzgodnionego przez Radę w 2016 r. w odniesieniu do trzech określonych w nim priorytetów strategicznych, również z myślą o najbardziej wymagających misjach, a także ułatwienie rozwijania zdolności obronnych państw członkowskich i umocnienie europejskiej współpracy obronnej, przy jednoczesnym pełnym wykorzystaniu możliwości zapewnionych Traktatami.
- Konieczne będzie opracowanie przez państwa członkowskie niezbędnych wiążących wymagających wspólnych zobowiązań dla wszystkich państw członkowskich uczestniczących w PESCO oraz szczegółowych kryteriów, w pełni zgodnych z protokołem nr 10 załączonym do Traktatów.
- Zarządzanie PESCO, gdy już zostanie ustanowiona, przebiegałoby zasadniczo na dwóch poziomach: podczas posiedzeniu Rady, w którym uczestniczyłyby wszystkie państwa członkowskie, co zapewniłoby przejrzystość i ogólną koordynację, ale tylko państwa uczestniczące w PESCO dysponowałyby prawem głosu; oraz na poziomie projektów i inicjatyw, gdzie reprezentowane byłyby jedynie podmioty uczestniczące w danym projekcie lub danej inicjatywie. W stosownym czasie można by rozważyć wypracowanie odpowiednich rozwiązań w zakresie nadzoru, przejrzystości i uczestnictwa w projektach i inicjatywach.

- W oparciu o podejście modułowe należy wskazać konkretne wspólne projekty i inicjatywy wspierające wspólne cele, zobowiązania i kryteria.
- Bez uszczerbku dla wiodącej roli uczestniczących państw członkowskich w podejmowaniu decyzji za pośrednictwem Rady, EDA i ESDZ zapewnią wsparcie dla realizacji PESCO w swoich odpowiednich obszarach kompetencji. Komisja zostanie włączona w prace nad zapewnieniem spójności z europejskim planem działań w sektorze obrony i wsparcia za jego pośrednictwem.

17. Rada zgadza się kontynuować odnośne prace z myślą o jak najszybszym osiągnięciu porozumienia w sprawie kwestii, o których mowa w pkt 16. Rada powróci do tej kwestii, najlepiej w czerwcu.

Skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności

18. Rada przywołuje swoje konkluzje z dnia 6 marca 2017 r, w szczególności podkreślając, że skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD) będzie wdrażany na zasadzie dobrowolności z pełnym poszanowaniem prerogatyw i zobowiązań państw członkowskich w dziedzinie obronności, w tym – w stosownych przypadkach – w zakresie obrony zbiorowej oraz ich procesów planowania w zakresie obronności, przy uwzględnieniu również zewnętrznych zagrożeń i wyzwań w zakresie bezpieczeństwa w całej UE. Przypomina również o potrzebie zapewnienia spójności między skoordynowanym rocznym przeglądem w zakresie obronności (CARD), jak również planem rozwoju zdolności, a poszczególnymi procesami NATO, takimi jak proces planowania obrony NATO (NDPP), w dziedzinach, w których wymogi się pokrywają, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki obu organizacji oraz ich odnośnych zadań.
19. Rada z zadowoleniem przyjmuje dalsze prace podejmowane przez Wysokiego Przedstawiciela / Przewodniczącego Agencji oraz państwa członkowskie w odniesieniu do bardziej szczegółowych propozycji dotyczących zakresu, metod i treści CARD. Podkreśla, że CARD powinien pomóc państwom członkowskim w tworzeniu zdolności w odpowiedzi na obecne i przyszłe tendencje i wyzwania strategiczne oraz w aktywnym propagowaniu wzmocnionej współpracy w zakresie obronności między państwami członkowskimi. Z czasem CARD powinien być stopniowo rozbudowywany, by jeszcze poprawić jego wyniki służące wsparciu państw członkowskich i całej UE.

20. Rada z zadowoleniem przyjmuje pomysł, by EDA, jako sekretariat CARD, przygotowywała we współpracy z EUMS i EUMC pisemne sprawozdanie, które – początkowo co dwa lata – będzie przedstawiane Radzie Sterującej EDA na szczeblu ministerialnym, a następnie przekazywane Radzie. Sprawozdanie to będzie zawierać kompleksowy obraz (i) zagregowanych planów państw członkowskich w zakresie obronności, w tym jeśli chodzi o plany wydatków na obronność, z uwzględnieniem zobowiązań podjętych przez Radę Europejską w grudniu 2016 r., (ii) wdrażania unijnych priorytetów w zakresie rozwoju zdolności, wynikających z planu rozwoju zdolności, przy równoczesnym uwzględnieniu priorytetów w dziedzinie badań i technologii oraz kluczowych działań strategicznych, a także (iii) rozwoju współpracy europejskiej; z czasem zapewni to kompleksowy ogląd europejskiego krajobrazu zdolności, tak by państwa członkowskie mogły wskazać obszary dla dodatkowego rozwoju zdolności.
21. Rada podkreśla, że tak kompleksowy obraz powstanie w oparciu o informacje udostępnione EDA przez państwa członkowskie w celu wsparcia analizy przeprowadzanej w ramach CARD i nie powinien się wiązać z niepotrzebnymi obciążeniami administracyjnymi. Rada podkreśla, że EDA powinna gromadzić informacje uzupełniające, czyniąc optymalny użytek z istniejących narzędzi i procesów (np. plan rozwoju zdolności, wspólna baza danych), i zachęca państwa członkowskie, by swoje wkłady przekazywane NATO za pośrednictwem NDPP i deklaracji inwestycji w obronność lub procesu planowania i przeglądu Partnerstwa dla Pokoju uczyniły dostępnymi także dla EDA. W uzupełnieniu tych elementów dodatkowe punkty wymagające omówienia można by poruszać, w razie potrzeby, w ramach dwustronnego dialogu między państwami członkowskimi a EDA odnośnie do tematów mających znaczenie dla CARD, w tym średnio- i długoterminowych tendencji w rozwoju zdolności.
22. Rada popiera zasady określone powyżej z myślą o ustanowieniu CARD w takim kształcie, który to proces zostanie zainicjowany na próbę z udziałem wszystkich państw członkowskich jesienią 2017 r. Pozwoli to państwom członkowskim w stosownych przypadkach sprawdzić, dostosować i zatwierdzić to podejście, z myślą o procesach decyzyjnych państw członkowskich, w oparciu o zebrane na początkowym etapie doświadczenia, zanim przeprowadzony zostanie pierwszy pełny cykl wdrażania CARD, co nastąpi jesienią 2019 r. Pierwsze sprawozdanie z CARD będące podsumowaniem przeprowadzonej próby, a także ocena wdrożonych doświadczeń i wniosków z myślą o przyszłych cyklach CARD, zostaną przedstawione Radzie Sterującej EDA na szczeblu ministerialnym w listopadzie 2018 r., a następnie przekazane Radzie.

Pozostałe prace EDA

23. Rada z zadowoleniem przyjmuje prace podejmowane w strukturach EDA nad wzmocnieniem europejskiej współpracy obronnej. Rada podkreśla w tym kontekście propozycje wzmocnienia procesu rozwoju zdolności UE zatwierdzone przez Radę Sterującą EDA w marcu 2017 r., które mają zostać zastosowane przy przeglądzie planu rozwoju zdolności wiosną 2018 r., z uwzględnieniem wkładu EUMC. Rada wyraża uznanie dla postępów poczynionych przez Agencję w rozwijaniu nadrzędnego planu badań strategicznych, który posłuży do opracowania przyszłego europejskiego programu badań obronnych. Rada docenia też prace nad określeniem pięciu pilotażowych przykładów kluczowych działań strategicznych; służą one przetestowaniu metodologii na potrzeby przyszłych kluczowych działań strategicznych, które zostaną określone na podstawie zmienionych priorytetów planu rozwoju zdolności wiosną 2018 r. Rada zachęca Agencję do dalszego wdrażania propozycji związanych z kluczowymi czynnikami rozwojowymi, takimi jak szkolenia i edukacja, standaryzacja, certyfikacja, test i ocena. Rada z zadowoleniem odnotowuje prace Agencji, które wspierają wzmocnianie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) w oparciu o usystematyzowany dialog z przemysłem.

Europejski plan działań w sektorze obrony

24. Rada z zadowoleniem przyjmuje trwające prace, prowadzone w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i zgodnie z Traktatami, nad realizacją europejskiego planu działań w sektorze obrony opracowanego przez Komisję. W szczególności z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie działania przygotowawczego odnoszącego się do badań w dziedzinie obronności, w tym z myślą o propozycjach dotyczących unijnego programu badań obronnych, które zostaną przeanalizowane w ramach kolejnych wieloletnich ram finansowych. W tym względzie Rada zwraca się do EDA, by wspierała państwa członkowskie w określaniu priorytetów w zakresie obronności oraz w zakresie badań i technologii, które będą przydatne przy opracowywaniu programu.

Ponadto Rada z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w czerwcu 2017 r. Komisja zamierza przedstawić wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego program rozwoju europejskiego przemysłu obronnego. W tym względzie Rada przypomina o potrzebie rozwijania i utrzymywania zdolności państw członkowskich, w tym zwłaszcza odpowiadających priorytetom w zakresie obronności określonym w planie rozwoju zdolności, czemu powinno towarzyszyć wsparcie w postaci bardziej zintegrowanej, zrównoważonej, innowacyjnej i konkurencyjnej EDTIB, co z kolei także pozytywnie wpływa na miejsca pracy, wzrost i innowacje w całej UE i może zwiększyć strategiczną autonomię Europy, wzmacniając jej zdolność do współdziałania z partnerami. Rada przypomina, że działania te powinny obejmować wszystkie zainteresowane strony oraz stwarzać równe możliwości dla przemysłu obronnego w UE, być wyważone i w pełni zgodne z przepisami UE. Rada ponawia też swój apel o zapewnienie sprawiedliwego dostępu do rynków transgranicznych i międzynarodowych łańcuchów dostaw, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), z zaangażowaniem wszystkich zainteresowanych stron (w tym instytucji zamawiających i przemysłu). Rada przypomina, że Rada Europejska zwróciła się w grudniu 2016 r. do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o przeanalizowanie kroków w celu wspierania inwestycji w zakresie badań i rozwoju w dziedzinie obronności.

Spójność

25. Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela / Wiceprzewodniczącego Komisji / Przewodniczącego Agencji, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi zbadał potencjalne zależności między PESCO, CARD i Europejskim Funduszem Obronnym jako inicjatywami, które mają pomóc wzmocnić współpracę obronną między państwami członkowskimi; jednocześnie przyjmuje do wiadomości, że te samodzielne inicjatywy, których podstawą są odmienne postanowienia Traktatów, są właśnie opracowywane.